

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoP/50/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119205683
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5119205683.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci navrhovateľa - U. K., nar.XX.X.XXXX, trvale bytom H. č.XXXX/XX, XXX XX F.-H., v zastúpení právne - Advokátska kancelária Mrázovský & partners, s.r.o., so sídlom Mariánske nám. č. 2., 010 01 Žilina, proti odporkyni - I.. Z. K., rod. Y., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom H. č.XXXX/XX, XXX XX F. - H., v zastúpení právne - Burian & partners, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Vojtecha Tvrdého 819/1, 010 01 Žilina, o určenie výživného na navrhovateľa, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 13Pc/12/2019-332 zo dňa 18. mája 2021 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e v celom rozsahu rozsudok súdu prvej inštancie.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „okresný súd“) napadnutým rozsudkom (v poradí druhý rozsudok) zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa dňa 21.5.2019 domáhal ako plnoletý syn voči odporkyni - matke určenia výživného.

2. Okresný súd uviedol, že pri rozhodovaní sa riadil právnym názorom Krajského súdu v Žiline vysloveným v uznesení č.k. 10 CoP/54/2020 - 285 zo dňa 28.1.2021, ktorým odvolací súd na základe odvolania odporkyne zrušil v poradí prvý rozsudok OS Žilina č.k. 13Pc/12/2019-243 zo dňa 10. augusta 2020 (konkrétne vo výroku o určenej povinnosti odporkyne prispievať na výživu navrhovateľa s účinnosťou od 21.5.2019 sumou 250 eur mesačne a zaplatiť zameškané výživné vo výške 3.675 eur za obdobie od 21.5.2019 do 31.8.2020 v mesačných splátkach po 100 eur splatných spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok) a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a vzhľadom na trestné konania vedené voči navrhovateľovi vrátane aj jeho odsúdenia uložil súdu prvej inštancie povinnosť preveriť odporkyňou namietaný spôsob vedenia života navrhovateľa a v danej spojitosti posúdiť ním uplatňovaný nárok z pohľadu ust. § 75 ods. 2 Zákona o rodine .

3. Vykonaným dokazovaním okresný súd vyhodnotil za preukázané, že navrhovateľ bol uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. (trestný rozkaz Okresného súdu Žilina 0T/40/2019 zo dňa 11.3.2019) a bol odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody (trestný rozkaz Okresného súdu Žilina 0T/100/2020 - právoplatný 24.8.2020). Rozsudkom Okresného súdu Žilina 47T/92/2018 zo dňa 24.2.2020, (právoplatný dňa 24.2.2020) navrhovateľ bol uznaný vinným z prečinu výtržníctva a z prečinu nebezpečného vyhrážania a bol podmiennečne odsúdený. Z uznesenia Okresného súdu Žilina č.k. 47T/92/2018-450 zo dňa 4.1.2021, (právoplatné dňa 1.2.2021) vyplynulo, že navrhovateľ ako odsúdený sa v skúšobnej dobe neosvedčil a uložený trest odňatia slobody vo výmere 4

mesiace si tak musí vykonať. Pre výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Trestný súd v uvádzanom uznesení konštatoval, že navrhovateľ ako odsúdený nevedol v priebehu plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia riadny život a tak svojim správaním v priebehu plynutia skúšobnej doby ignoroval hrubým spôsobom šancu, ktorá mu bola daná vo forme podmiennečného odsúdenia.

4. Na základe horeuvedených skutočností okresný súd riadiac sa v zmysle § 75 ods. 2 Zákona o rodine uzavrel, že priznanie výživného navrhovateľovi proti odporkyni by v súdnej veci bolo v rozpore s dobrými mravmi (na čo súd prihliada z úradnej povinnosti, ich danosť sa zisťuje podľa konkrétnych okolností prípadu) z dôvodu, že navrhovateľ nevedie riadny život a následne jeho návrh o určenie výživného voči odporkyni ako nedôvodný zamietol. Okresný súd tiež poznamenal, že aj v čase jeho rozhodovania sa navrhovateľ nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody.

5. Náhradu trov konania okresný súd riešil aplikáciou ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že právo na ich náhradu nepriznal žiadnemu z účastníkov.

6. Voči rozsudku sa odvolal v zákonnej lehote navrhovateľ. V úvode odvolania namietal, že procesným postupom súdu mu bolo znemožnené domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a využiť všetky právne inštitúcie. Súd mu ako účastníkovi konania neumožnil vyjadriť sa najmä k otázke či sú splnené podmienky priznania výživného v rozpore s dobrými mravmi a tak zistiť konkrétne okolnosti prípadu. Uvádzaným postupom mu súd neumožnil ani realizovať prostriedky procesnej obrany a útoku, vyjadriť sa k listinným dôkazom, ktoré boli podkladom pre rozhodovanie po zrušení predchádzajúceho rozsudku súdu prvej inštancie odvolacím súdom.

7. Odvolateľ výrazne vytýka súdu neakceptovanie jeho žiadosti o odročenie pojednávania napriek argumentácii jeho právneho zástupcu o existencii dôležitého dôvodu pre odročenie pojednávania (§ 183 CSP) - nemožnosťou osobnej prítomnosti jeho/navrhovateľa na pojednávaní (pre ospravedlniteľnú prekážku) vytýčenom na deň 18.5.2021. Mal záujem sa k veci osobne na pojednávaní vyjadriť, najmä v súvislosti s právnym názorom odvolacieho súdu k okolnostiam dobrých mravov, s ktorou otázkou sa súd v danom štádiu konania nezaoberal. Jeho žiadosť o odročenie pojednávania akceptovaná nebola dôvodiac súd v oznámení nesplnením zákonných podmienok pre odročenie pojednávania, ďalej tým, že ako navrhovateľ už bol vo veci „komplexne“ vypočutý a otázku prípadného rozporu s dobrými mravmi vo všeobecnosti súd vyhodnocuje ex offo. Avšak ani táto okolnosť podľa názoru odvolateľa ho nezabavuje zákonnej možnosti vyjadriť sa k okolnostiam prečinov a možnosti poskytnúť argumentáciu pre objektívne hodnotenie posudzovaných okolností. Negatívne stanovisko k jeho požiadavke resp. jeho právneho zástupcu uviedol konajúci súd aj na začiatku pojednávania dňa 18.5.2021, ktorého sa jeho právna zástupkyňa iba z opatrnosti zúčastnila napriek nesúhlasu klienta s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Zaujatím negatívneho postoja k jeho návrhu na odročenie pojednávania (neakceptovanie prechodnej nemožnosti osobnej účasti účastníka v danom termíne, absencia súhlasu právneho zástupcu s konaním v jeho neprítomnosti, charakter sporu a predmet dokazovania) konajúci súd nepredvídateľným procesným postupom a prekvapivým rozhodnutím porušil jeho právo na spravodlivý súdny proces, konal v priamom rozpore s princípom právnej istoty, s následkom prekvapivosti, nepredvídateľnosti súdneho procesu a rozhodnutia v rozpore s legitímnym očakávaním ako súd po zrušení rozhodnutia odvolacím súdom jeho právny prípad - zákonný nárok na vyživovaciu povinnosť od matky za daných skutkových a právnych okolností posúdi. Súd nedal objektívnu zrozumiteľnú odpoveď na svoj špecifický argument zamietavého rozhodnutia (dokazovanie v tomto smere nedoplnil o konkrétne okolnosti prípadu), naviac mu/navrhovateľovi neumožnil preukázať relevantné skutočnosti o svojom každodennom živote, o riadnom a včasnom plnení školských povinností, o príprave na svoje budúce povolanie, starostlivosti o rodinu (chorého dedka), subjektívne porozprávať o hodnotách svojho života, cieľoch, plánoch do budúcnosti, perspektívach, o svojich záujmoch, športových aktivitách, povahových vlastnostiach, sociálnych aspektoch svojho života.

8. V ďalšej odvolacej argumentácii odvolateľ poukazuje na nedostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je názoru, že v ňom nie je vysvetlené na základe akých úvah a princípov dospel súd k záveru, že on nevedie riadny život, resp. vedie život v rozpore s dobrými mravmi. V odôvodnení rozhodnutia (v bodoch 8 a 9) sa iba uvádza stručné konštatovanie o jeho jednotlivých odsúdeniach, nie je vysvetlené, ako sa prečin prejavil na spôsobe jeho života, či zasiahol aj do života odporkyne, ktorá súčasť dobrých mravov podľa súdu by mala byť v danom prípade porušená ak by bolo priznané výživné

jemu/navrhovateľovi. Ako účastník konania má právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany - uvedenej zásade ale písomné odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu nezodpovedá. Ani zistenia o skutkovom stave - trestné rozhodnutia, ktoré súviseli práve s trestnou činnosťou druhého syna odporkyne (zničenie motorového vozidla Mercedes Benz jeho/ navrhovateľa) nemožno formálne považovať, vyhodnotiť za dostačujúce pre objektívne rozhodnutie vo veci bez toho, aby sa súd nezaoberal tým, či tieto nejakým spôsobom zasiahnu do života odporkyne.

9. Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že sa stotožňuje v celom rozsahu s rozsudkom okresného súdu a žiada jeho potvrdenie. Zdôraznila, že navrhovateľ bol počas celého konania právne zastúpený advokátom oprávneným uskutočňovať v mene zastúpeného všetko na čo je oprávnený samotný zastúpený, pričom navrhovateľ bol v konaní komplexne vypočutý. Z uvedeného dôvodu nebolo znemožnené navrhovateľovi zrealizovať prostriedky procesnej obrany a útoku a vyjadriť sa k listinným dôkazom. Je názoru, že na odročenie pojednávania neboli splnené zákonné predpoklady vyžadované podľa § 183 ods. 1 CSP. Žiadosť o odročenie pojednávania nebola zo strany navrhovateľa ani v súlade s § 183 ods. 3 CSP. Predmetné ustanovenie ukladá povinnosť účastníkovi konania, resp. jeho zástupcovi žiadať o odročenie termínu pojednávania bezodkladne po tom, čo sa o dôvode dozvie, alebo sa o ňom mohla dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohla predpokladať, a teda termín bezodkladne je potrebné vykladať v intenciách „hneď“. Navrhovateľ sa vo výkone trestu odňatia slobody nachádzal už v čase podania odvolania voči rozsudku Okresného súdu Žilina, zo dňa 10.08.2020, sp. zn.: 13Pc/12/2019-243, nachádzal sa vo výkone trestu odňatia slobody aj v čase vydania uznesenia Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.1.2021, sp. zn. 1CoP/54/2020 a vo výkone trestu odňatia slobody sa nachádzal až do samotného pojednávania dňa 18.5.2021. Navrhovateľ sa preto nedozvedel, že sa bude vo výkone trestu odňatia slobody nachádzať v čase pojednávania vytýčeného na deň 18.5.2021 až dňa 17.5.2021, kedy konajúcemu súdu svoju žiadosť o odročenie pojednávania zaslal. V kontexte vyššie uvedeného neboli splnené zo strany navrhovateľa zákonné dôvody na odročenie pojednávania podľa § 183 CSP, následne tak zo strany súdu prvej inštancie ani nedošlo k nesprávnemu procesnému postupu, ktorým by znemožnil navrhovateľovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Odporkyňa súhlasí s názorom súdu, že posudzovanie rozporu priznania výživného s dobrými mravmi vyhodnocuje súd ex offio, pričom uznanie navrhovateľa vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. a jeho odsúdenie k nepodmienečnému trestu odňatia slobody nesporne preukazuje, že navrhovateľ nevedie riadny život. Nešlo iba o ojedinelý exces, ale o opakované nevhodné správanie a počínanie si navrhovateľa takej intenzity a takého rozsahu, že je absolútne nezlučiteľné s priznaním výživného v súlade s dobrými mravmi, čo reflektuje aj rozhodnutie súdu v trestnom konaní, v rámci ktorého súd konštatoval, že „navrhovateľ ako odsúdený nevedol v priebehu plynutia skúšobnej doby podmienečného odsúdenia riadny život a tak svojim správaním v priebehu plynutia skúšobnej doby ignoroval hrubým spôsobom šancu, ktorá mu bola daná vo forme podmienečného odsúdenia“. Je preto vylúčené, aby navrhovateľ subjektívnym rozprávaním o hodnotách svojho života, cieľoch, plánoch do budúcnosti, perspektívach, svojich záujmoch, športových aktivitách, povahových vlastnostiach a pod. zvrátil či ospravedlnil jeho správanie a nesporný fakt, že nevedie riadny život. Ku skutočnostiam, ktoré navrhovateľ zdôrazňoval v odvolaní už bol v konaní vypočutý. Odporkyňa dodáva, že priznanie výživného navrhovateľovi voči nej by bolo v rozpore s dobrými mravmi aj z dôvodu, že s ňou nekomunikuje, nenavštevuje ju, nezaujíma sa o ňu ako by sa dieťa malo zaujímať o svoju matku, správa sa k nej neúctivo a bez rešpektu a sám spoločnú domácnosť, ktorú s ňou/ matkou zdieľal, opustil. Podľa nej navrhovateľ svojim správaním vedome a úmyselne porušuje ustanovenie § 43 ods. 2 prvá veta Zákona o rodine, na jednej strane má záujem požívať výhody v súvislosti s plnením vyživovacej povinnosti matky, na druhej strane ale si neplní svoje základné povinnosti voči nej ako rodičovi, čím porušuje okrem ustanovenia § 43 ods. 2 tiež ustanovenie § 43 ods. 3 písm. c) Zákona o rodine. Podľa odporkyne rozhodnutie súdu je odôvodnené v súlade s ust. § 220 CSP. Je logické a nesporné, že spáchaním skutkov uvádzaných v rozsudku si navrhovateľ počínal tak, že nevedol riadny život.

10. V ďalšom štádiu odvolacieho konania účastníci boli nečinní.

11. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej iba „CSP“), po zistení že odvolanie v zákonom stanovenej lehote podal na to oprávnený účastník proti rozhodnutiu ktorému je odvolanie prípustné, odvolací súd procesne postupujúci podľa § 378 ods. 1 CSP v spojení s 219 ods. 3 CSP rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

12. Hoc okresný súd svoj určujúci skutkový aj právny záver v dôvodoch rozhodnutia uvádza stručne, je ale z rozhodnutia relevantne zistiteľné, akými úvahami sa riadil, z ktorých konkrétnych skutočností vychádzal a o ktoré právne ustanovenie svoje rozhodnutie oprel, písomné odôvodnenie rozhodnutia po obsahovej stránke zodpovedá kritériám vymedzeným v ust. § 220 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku. Odvolateľ nesúhlasí s rozhodnutím súdu, avšak nesúhlas účastníka s prijatými závermi o prejednanom nároku súdom ešte neznamená porušenie práva účastníka na spravodlivý proces a ani nezakladá odňatie možnosti mu konať pred súdom. Navyše, odvolateľ bol v priebehu celého konania zastúpený splnomocneným právnym zástupcom, ktorý svojho klienta pred súdom relevantne zastupoval, vyjadroval sa ku skutkovej aj ku právnej stránke veci. Navrhovateľ iba v rovine všeobecnej uvádza v odvolaní, že nemal možnosť pred súdom prvej inštancie sa vyjadriť k rozhodnutiam vydaným voči nemu v trestnom konaní (tu odvolací súd poznamenáva, že rozhodnutia vydané v trestnom konaní, ktoré okresný súd uvádzal v rozhodnutí sú právoplatné) avšak nepredostrel / nevymedzil ani v odvolaní konkrétne skutočnosti ktoré by svojou individuálnou povahou vylúčili, prípadne narušili vecný určujúci záver okresného súdu pre zamietnutie návrhu navrhovateľa, a to, že priznanie výživného navrhovateľovi by bolo podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine v rozpore s dobrými mravmi pretože navrhovateľ nevedie riadny život.

13. Podľa názoru odvolacieho súdu existoval po stránke procesnej predpoklad pre odročenie meritórneho pojednávania nariadeného na deň 18.5.2021. Navrhovateľ sa preukázateľne nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody a v takomto osobitnom prípade mal byť voči nemu ako účastníkovi konania zachovaný predpísaný procesný postup doručenia aj jemu „ predvolania na pojednávanie „ podľa § 105 ods. 3 CSP (doručujúcim orgánom - zariadením VTOS v ktorom sa navrhovateľ v rozhodnej dobe nachádzal). Riadnym predvolaním účastníka na pojednávanie sa totiž zabezpečuje, aby bolo strane konania umožnené vykonať právo na spravodlivý súdny proces, súčasťou ktorého je aj možnosť zúčastniť sa pojednávania. Avšak ani konštatovaná nesprávnosť v procesnom postupe súdu prvej inštancie neovplyvňuje vecnú správnosť záverov vyplývajúcich z dokazovania podstatné pre zamietnutie návrhu o určenie výživného z pohľadu ustanovenia § 75 ods. 2 Zákona o rodine. Právoplatné rozhodnutia súdu vydané v trestnom konaní konštatujúce zavinené konanie navrhovateľa a jeho odsúdenie na nepodmienečný trest odňatia slobody (dokonca nie v ojedinelom prípade, ale opakovane za skutky ktorých sa navrhovateľ dopustil v dobe podmieneného odsúdenia) preukazujú, že navrhovateľ nevedie riadny život, teda vedie život nie v súlade s princípom dobrých mravov.

14. Je nepochybné, že navrhovateľ ako dospelý syn sa domáha podaným návrhom voči svojmu rodičovi - odporkyni/matke určenia výživného. Aj v takomto type konania sa uplatňuje základné pravidlo, že súd pri určení výživného prihliadne na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na možnosti a schopnosti povinného (§ 75 ods. 1 prvá veta Zákona o rodine). Avšak podľa ďalšieho zákonného pravidla zakotveného v § 75 ods. 2 Zákona o rodine výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi, to neplatí, ak ide o maloleté dieťa. Odvolací súd dáva do pozornosti navrhovateľovi, že právo oprávneného na výživné od povinného musí byť v súlade s dobrými mravmi. Oprávnenie na výživné je predmetom súdneho prieskumu. Hoc študent vysokej školy študujúci dennou formou štúdia - odkázaný na výživu od rodičov požíva vo všeobecnosti status oprávnenej osoby na výživné, keďže povinnosť rodičov podľa svojich možností a schopností prispievať na výživu svojich detí trvá do času kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Avšak v každom prípade je nutné sa zaoberať okolnosťami individuálnej povahy odôvodňujúce nárok na výživné, prípadne tento nárok vylučujúci napr. aj preto, že by priznanie výživného bolo v rozpore s dobrými mravmi. Odvolací súd dopĺňa a zároveň aj ozrejmuje účastníkom, že dobré mravy sú nepísané pravidlá slušnosti, ľudskosti, tolerancie, poctivosti a dôvery, z ktorých v prvom rade vychádza písané právo. Nie sú presne definované, preto súd ich vždy posudzuje konkrétne v každom individuálnom prípade v kontexte konania účastníkov a ich úkonov v čase a mieste. V súdenom prípade právoplatnými rozhodnutiami vydanými v trestnom konaní je preukázané opakované správanie sa navrhovateľa v rozpore so zákonom, ktorým správaním sa dopustil trestnosti pod vplyvom návykovej látky s následným vykonaním nepodmienečného trestu odňatia slobody. Práve trestná činnosť navrhovateľa, jeho zavinené konanie viedla k obmedzeniu jeho osobnej slobody, k strate možnosti v rozhodnej dobe pre určenie výživného študovať dennou formou štúdia na vysokej škole. Takéto správanie sa navrhovateľa nie je možné kvalifikovať za súladné s dobrými mravmi a na ich základe mu ako oprávnenému určiť výživné voči odporkyni, ktorej obrana o tom, že navrhovateľ nevedie riadny spôsob života a z tohto dôvodu priznanie mu výživného by bolo v rozpore s dobrými mravmi bola podľa

názoru odvolacieho súdu preukázaná. Rozpor s dobrými mravmi ako dôvod nepriznania výživného je preukázateľne spätý s konaním osoby, ktorá sa priznania výživného domáha.

15. Ani prípadné vyjadrenie navrhovateľa na meritórnom pojednávaní o svojich budúcich plánoch, predsavzatiach (či už osobných, profesných) by nemohlo narušiť vecný záver už právoplatných rozhodnutí vydaných voči nemu v trestnom konaní, z ktorých rozhodných dôkazov vychádzal okresný súd pri zamietnutí návrhu o určenie výživného. Pokiaľ sa mienil navrhovateľ vyjadrovať k tzv. komplikovanému vzťahu k matke / k odporkyni - uvedené už prezentoval v predchádzajúcom štádiu konania, navyše, okolnosť posudzovania vzájomného vzťahu navrhovateľa a odporkyne by prichádzala v úvahu v prípade rozhodovania súdu podľa ust. § 43 ods. 2 Zákona o rodine, okresný súd ale zamietnutie návrhu navrhovateľa nezaložil na splnení kritérií vymedzených v označenom hmotno-právnom ustanovení.

16. V bezprostredne súvisiacom výroku o náhrade trov konania rozhodovanie okresného súdu má oporu v ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku.

17. V súhrne konštatovaných súvislosti odvolací súd odvolaniu navrhovateľa nemohol vyhovieť.

18. Podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, predmetom rozhodovania bola totiž vec spadajúca pod režim Civilného mimosporového poriadku a v takomto type konania každý z účastníkov znáša svoje trovy.

19. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.